

استفاده از کود مرغ و اوره بعنوان منابع ازت غیرپروتئینی در تغذیه گاوهای شیری

عبدالمنصور طهماسبی، ابوالقاسم گلپای، فریدون افتخار شاهرودی، علی نیکخواه^۱

به منظور بررسی اثر منابع مختلف ازت در عملکرد گاوهای شیری، تعداد هشت رأس گاو هلشتاین در یک طرح «تناوبی تیمار با دوتکرار بروش مربع لاتین» (Change over design) به چهار گروه دوتائی تقسیم و بمدت ۱۱۹ روز مورد آزمایش قرار گرفتند.

جیره پایه روزانه هر ۸ گاو مشابه و چهار تیمار آزمایشی شامل کنسانترهای استاندارد، اوره و کود مرغ با ۱۸/۲ درصد پروتئین خام و زیرحد استاندارد با ۸/۷ درصد پروتئین خام بودند، گاوها در طی ۴ دوره ۲۸ روز با جیره‌های فوق تغذیه گردیدند، بطوریکه ۲۱ روز اول هر دوره بعنوان دوره عادت‌پذیری و هفت روز آخر هر دوره صرف جمع‌آوری و ثبت اطلاعات گردید.

بعد از هر دوره ۲۸ روزه جیره غذایی گاوها براساس مدل آزمایش تغییر می‌نمود. بعلاوه در پایان آزمایش یک دوره هفت روزه اضافی جهت بدست آوردن اثر باقیمانده تیمار قبلی (Residual Effect) بکار گرفته شد که دامها در این دوره با جیره مشابه دوره قبل تغذیه گردیدند.

آنالیز داده‌ها نشان داده است که اثر باقیمانده تیمار قبلی در تمام پارامترهای اندازه‌گیری شده بی‌معنی بوده است. میزان خوراک مصرفی در تیمار استاندارد بیشتر و در گروه زیر حد استاندارد کمتر از تیمارهای اوره و کود مرغ بوده است ($P < 0/05$). ترکیبات شیر به استثناء پروتئین در تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌داری را نشان نداده است، پروتئین شیر در گروه استاندارد و زیرحد استاندارد کمتر از دوتیمار اوره و کود مرغ بوده است ($P < 0/05$).

چکیده

گاوهای تیمار زیرحد استاندارد بیشترین کاهش وزن را نسبت به تیمار اوره و کود مرغ (0/05 < P) داشته‌اند. درحالی‌که در تیمار استاندارد افزایش وزن مشاهده شده است (0/05 < P). بازده خوراک مصرفی در تیمارهای زیرحد استاندارد، اوره و کود مرغ مشابه بوده است در صورتیکه بازده انرژی ویژه شیردهی (NE_L) در گروه استاندارد بیشترین و زیرحد استاندارد کمترین مقدار را داشته است (0/05 < P). و لیکن بازده انرژی خالص شیردهی در تیمارهای استاندارد، اوره و کود مرغ مشابه بوده است.

تولید کل چربی، پروتئین و مواد جامد بدون چربی شیر تابعیتی از میزان تولید شیر داشته است و کاهش تولید شیر سبب کاهش مقدار پارامترهای مذکور شده است.

مقدمه :

شرایط خاص موجود در شکمبه منجر به رشد میکروارگانیسمهائی می‌گردد که حیوان نشخوارکننده را به بهره‌وری از مواد غیرقابل استفاده برای تک معده‌ایها را قادر می‌سازد. مواد ازته غیرپروتئینی از جمله موادی هستند که در شکمبه تحت تأثیر آنزیم‌های باکتریائی هیدرولیز شده و به آمونیاک و دی‌اکسیدکربن تبدیل می‌گردند. آمونیاک حاصله بعنوان منبع ازت در سنتز پروتئین میکروبی مورد استفاده قرار می‌گیرد (15، 2011).

مهمترین محدودیت در استفاده از مواد ازته غیرپروتئینی، بالا بودن سرعت هیدرولیز، افزایش غلظت آمونیاک در شکمبه و نتیجتاً بروز مسمومیت در دام می‌باشد.

استفاده از منابع ازتی که بتوانند با سرعت کمتری هیدرولیز گردند و نیز افزایش تعداد دفعات خوراک‌دادن مواد ازته غیرپروتئینی در روز و همچنین تأمین منابع انرژی سهل الهضم بهنگام استفاده از این مواد برای بهره‌وری بیشتر از این منابع مورد تحقیق بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است.

کود مرغ از ضایعاتی است که امروزه بعنوان یک منبع ازته در تغذیه نشخوارکنندگان مورد استفاده قرار می‌گیرد. کود مرغ حاوی 30٪ پروتئین خام می‌باشد که 11٪ آن بصورت پروتئین حقیقی و 63 الی 87٪ ازت آن بصورت اسید اوریک است (5، 12). اسلایتر و همکاران گزارش داده‌اند که سرعت هیدرولیز اسید اوریک در شکمبه کند بوده و آمونیاک موردنیاز برای باکتریهای سلولیتیک را به تدریج تأمین می‌نماید و این عمل سبب افزایش قابلیت هضم مواد فیبری شده است (15). و لیکن وجود عوامل بیماریزا و داروها تاحدی استفاده از آن را در تغذیه دام محدود می‌سازد (16). هدف از انجام این آزمایش:

۱- مقایسه کود مرغ و اوره بعنوان منابع ازته غیرپروتئینی جهت تأمین بخشی از نیازهای

پروتئینی حیوان بوده است.

۲- جایگزینی منابع ازته غیرپروتئینی بجای پروتئین طبیعی در جیره گاوهای شیری که از طریق مقایسه میزان تولید شیر، چربی، پروتئین، لاکتوز، مواد جامد بدون چربی املاح شیر و نیز خوراک مصرفی و تغییرات وزن گاوها انجام شده است.

روش آزمایش :

در این آزمایش از هشت گاو هلشتاین شیری یک سن، شکم چهارم زایش، تولیدی روزانه $21/6+3/1$ لیتر شیر با درصد چربی $2/9+0/5$ و درصد پروتئین $3/1+0/33$ که در فاصله $69+21$ روزگی شیردهی قرار داشتند استفاده گردید. ابتدا گاوها به دو دسته مشابه تقسیم و سپس هر جفت گاو بصورت تصادفی با یکی از چهار جیره آزمایشی بمدت چهار هفته تغذیه شدند بطوریکه ۳ هفته اول جهت خوگرفتن به غذا و یک هفته آخر صرف جمع آوری اطلاعات گردید. جیره های مورد آزمایش بر طبق طرح Change over design بطور تصادفی به گروهها تعلق گرفت. گاوها در یک اصطبل بسته (Stanchioned) بروش Tie Stall بصورت انفرادی نگهداری و تغذیه شدند.

چهار جیره آزمایشی شامل کنسانتره حاوی : کنجاله پنبه دانه بنام استاندارد 1 (P.C)، پودر کود مرغ 2 (D.P.W) و اویره (Urea) با $18/30\%$ درصد پروتئین خام و کنسانتره زیرحد استاندارد 3 (N.C) با $8/7\%$ پروتئین خام جهت تغذیه دامها بکار گرفته شد. کنسانتره ها از لحاظ انرژی و مواد معدنی یکسان بودند. به گاوها دو وعده (ساعت ۵ و ۱۷) مجموعاً دو کیلوگرم یونجه خشک و هفت کیلوگرم ذرت سیلوشده در ۵ وعده (ساعات $30/5$ ، $9/0$ ، $12/30$ ، $17/30$ ، 22) داده می شد.

جهت تخمین میزان کنسانتره مورد نیاز دامها در هر دوره آزمایش، افت تولید شیر گاوهای گروه استاندارد نسبت به دوره پیش آزمایش محاسبه و این افت به تیمارهای دیگر تعمیم داده می شد و بر مبنای تولید کنسانتره مورد نیاز هر گاو محاسبه و روزانه در ۵ وعده غذائی (ساعت 4 ، 8 ، $11/30$ ، 16 و 20) به آنها داده می شد.

شیر روزانه در صبح و بعدازظهر اندازه گیری شد. چربی، پروتئین، لاکتوز و املاح شیر دوبار قبل از اعمال تیمار و در سه روز متوالی آخر هر دوره چهار هفته ای در صبح و بعدازظهر تعیین گردید. غذای باقیمانده در هفته آخر هر دوره ۲۸ روزه در ساعت ۱۲ جمع آوری و توزین می شد. از ذرت سیلوشده در هر هفته سه بار نمونه برداری و در فریزر نگهداری می شد که بهنگام آنالیز شیمیائی نمونه های هر دو هفته مخلوط گردید. نمونه برداری از کنسانتره ها بهنگام تهیه آنها انجام و از یونجه

1- Postive Control.

2- Dehydrated Poultry Waste.

3- Negative Control.

مصرفی در هر دوره نمونه برداری و تا زمان آنالیز شیمیائی در فریزر نگهداری شدند. گاوها در هر ۴ روز متوالی هفته آخر هر دوره ۲۸ روزه ساعت ۹/۳۰ توزین گردیدند.

برای تعیین ماده خشک نمونه‌های کنسانتره، سیلوی ذرت و یونجه از آن ۱۰۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت (تاریسیدن به وزن ثابت) استفاده گردید (۱).

با استفاده از روش میکروکجلدال میزان ازت تمام نمونه‌ها تعیین گردید (۱). خاکستر نمونه‌ها با استفاده از کوره ۵۳۰ درجه سانتیگراد به مدت ۶ ساعت تعیین گردید و ماده آلی نمونه‌ها از مابه‌التفاوت میزان خاکستر و ماده خشک محاسبه گردید. میزان کلسیم و فسفر، مس و سدیم موجود در کود مرغ با استفاده از دستگاه جذب اتمی مدل AA670 شرکت Shimadzu و اسپکتروفوتومتر مدل Carning 20 ساخت انگلستان تعیین شد. انرژی خام کود مرغ، کنسانتره‌ها، یونجه و ذرت سیلو شده با استفاده از بمب کالری متر مدل CA3 شرکت Shimadzu تعیین گردید.

میزان چربی شیر از روش ژربر تعیین شد و میزان پروتئین شیر تازه با استفاده از روش تیتراسیون با فرمل اندازه‌گیری شد. میزان ماده جامد شیر با استفاده از آن ۶۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت تعیین گردید و برای تعیین خاکستر شیر، ابتدا شیر بصورت جامد تهیه، با استفاده از کوره مقدار آن مشخص گردید. ماده آلی شیر از مابه‌التفاوت خاکستر و ماده جامد شیر بدست آمد. مواد جامد بدون چربی شیر (SNF) از کسر میزان چربی شیر از ماده جامد محاسبه گردید. مقدار لاکتوز شیر از کسر نمودن پروتئین و چربی از ماده آلی شیر محاسبه گردید.

آنالیز آماری داده‌ها براساس طرح Change over design و با در نظر گرفتن یک دوره هفت روزه اضافی برای بدست آوردن اثر باقیمانده تیمار قبلی (Residual Effect) انجام گردید (۱۰). منابع تغییرات شامل حیوان، دوره، اثر مستقیم تیمار (Main Effect)، اثر باقیمانده تیمار قبلی (Residual Effect) و خطای آزمایش بود. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از روش دانکن در سطح احتمالی ۵ و ۱ درصد محاسبه گردید (۱۷).

نتایج و بحث :

ترکیب شیمیائی کود خشک طیور تخمگذار شرکت سیمرغ خراسان که مورد تغذیه گاوها قرار گرفت در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود. فضولات فوق از طیوری بدست آمده است که از جیره حاوی ۱۸ درصد پروتئین تغذیه شده بودند. اجزاء و ترکیب شیمیائی کنسانتره‌ها، یونجه و سیلوی ذرت در جدول شماره ۲ آورده شده است.

ترکیب شیمیائی کنسانتره‌ها مطابقت نزدیکی با ترکیبات محاسباتی آنها داشت.

میزان پروتئین یونجه نسبتاً بالا بود و این بدلیل انتخاب خاصی بود که در مورد یونجه‌های مورد تغذیه بعمل می‌آید.

جدول شماره ۱- ترکیبات مواد مغذی موجود در کود دهیدراته شده مرغ تخمگذار شرکت سیمرغ خراسان^۱

Mean \pm SE	مواد مغذی (%)
۹۳/۲۷ \pm ۳/۳۱	ماده خشک
	ترکیبات ماده خشک
۲۲/۱ \pm ۲/۷۵	پروتئین
۱۲/۹۱ \pm ۱/۰۴	فیبر خام
۲/۱۲ \pm ۰/۲۲	لیپید
۳۸/۲۳ \pm ۱/۸۷	خاکستر
۶۱/۶۷ \pm ۱/۹۰	ماده آلی
۳/۸۸ \pm ۰/۱۷	کلسیم
۱/۱ \pm ۰/۰۲	فسفر
۰/۰۱ \pm ۰/۰۰۰۷	مس
۰/۶۲۵ \pm ۰/۱۷۵	سدیم
۲۶۰۰ \pm ۱۸۵	انرژی خام (کیلوکالری در هر کیلوگرم)

۱- ترکیبات شیمیایی کود مرغ از آنالیز شیمیایی ۷ تکرار بدست آمده است.

گاوها در تمام گروهها کنسانترهها را مصرف می نمودند به استثناء کود مرغ که در اغلب دورهها برخی از گاوها بمدت یک الی پنج روز از خوردن آن امتناع و سپس مصرف آنرا آغاز می کردند.

جدول شماره ۲- اجزاء متشکله کنسانتره ها و ترکیبات شیمیائی مواد غذایی مورد تغذیه دامها

کنسانتره ها						اجزاء (%)
ذرت	سیلوشده یونجه	کودمرغ DPW	اوره Urea	استاندارد P.C	زیرحد استاندارد N.C	
—	—	—	—	—	۴۵	ذرت
—	—	۶۳	۵۰	۱۲	۵	جو
—	—	۵	۲۰	۴	۳۰	تفاله چغندر قند
—	—	۳/۵	۱۰	۴۵	۳	سیوس گندم
—	—	۵	۱۵	۵	۱۵	ملاس
—	—	—	—	۳۲	—	کنجاله پنبه دانه
—	—	۱/۵۰	۲/۵۵	—	—	اوره
—	—	۲۲	—	—	—	کود مرغ
—	—	—	۱	۱	—	سنگ آهک
—	—	—	—	—	۱	پودراستخوان
—	—	۱	۱	۱	۱	نمک
						ترکیبات شیمیائی
۹۱/۵۰	۲۲/۸۰	۸۸/۷۰	۸۵/۴۰	۸۷/۹۰	۸۵/۲۰	ماده خشک
۱۷/۳۰	۸/۲۰	۱۸/۳۰	۱۸/۳۰	۱۸/۳۰	۸/۷۰	پروتئین خام
۳۰/۳	۲۴/۲	۸/۵	۸/۵	۱۲/۰۲	۷/۹۵	الیاف خام
						محاسبه
—	—	۷۴/۰۰	۷۵/۴۰	۷۹/۶۰	۷۷/۱۰	TDN
—	—	۱۷۸۰	۱۷۳۰	۱۸۰۰	۱۷۶۲/۵	انرژی ویژه برای شیر دهی NE _L (کیلوکالری در کیلوگرم)

۱- میانگین ترکیب شیمیائی مواد در کل دوره آزمایش از آنالیز شیمیائی ۷ تکرار در هر دوره آزمایش

بدست آمده است.

میزان ماده خشک مصرفی در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود. میزان ماده خشک مصرفی (کیلوگرم در روز) و کیلوگرم به‌ازاء صدکیلو وزن بدن، در گروه زیرحد استاندارد کمترین و در گروه استاندارد بیشترین مقدار بوده است (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳- اثر منابع مختلف ازتی بر روی ماده خشک مصرفی.

منابع ازت					غذای مصرفی روزانه هرگا و به کیلوگرم
S.E	استاندارد	کو دمرغ	اوره	زیرحد استاندارد	
۰/۰	۲	۲	۲	۲	یونجه
۰/۲۹۸	۶/۳ ^a	۵/۷ ^b	۵/۴ ^b	۴/۰ ^c	ذرت سیلوشده
۰/۰۰	۷/۸	۷/۸ ^o	۷/۸	۷/۹	کنسانتره
۰/۳۳۰	۱۶/۳ ^a	۱۵/۶ ^{ab}	۱۵/۲ ^b	۱۳/۸ ^c	کل ماده خشک غذای مصرفی روزانه هرگا و (کیلوگرم به‌ازاء ۱۰۰ کیلوگرم وزن)
۰/۰۰	۰/۳۶	۰/۳۸	۰/۳۷	۰/۳۶	یونجه
۰/۰۲۰	۱/۱۳ ^a	۱/۰۵ ^b	۰/۹۷ ^c	۰/۷۳ ^d	ذرت سیلوشده
۰/۰۰	۱/۴۴	۱/۴۵	۱/۴۳	۱/۴۴	کنسانتره
۰/۰۶۱	۳/۰۴ ^a	۲/۸۷ ^{ab}	۲/۷۸ ^b	۲/۵۲ ^c	کل ماده خشک

a, b, c: میانگین‌های هرسطر که دارای حروف مشترک نباشند در سطح ($P < 0.05$) متفاوت هستند.

غذای مصرفی روزانه گاوهای تغذیه‌شده با اوره و کود مرغ تفاوت معنی‌داری را نشان نمی‌دهد. در صورتیکه ذرت سیلوشده مصرفی به‌ازاء صدکیلوگرم وزن بدن بین دو گروه فوق اختلاف معنی‌دار را نشان می‌دهد ($P < 0.05$). کل ماده خشک مصرفی به‌ازاء صدکیلوگرم وزن زنده در تیمار استاندارد و کود مرغ اختلاف معنی‌داری مشاهده نمی‌شود. در حالیکه تفاوت موجود در بین گروه استاندارد و گروه اوره معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$).
گروه زیرحد استاندارد کمترین مقدار ماده خشک مصرفی به‌ازاء صدکیلوگرم وزن زنده را

نشان می‌دهد و تفاوت آن با سایر تیمارها معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$). نتایج حاصله از این آزمایش که جیره‌های حاوی پروتئین کم سبب کاهش خوراک مصرفی می‌شود توسط آزمایشات دیگران (۷، ۸) نیز تأیید شده است. اوسکف (۱۱) و اسلیتر و همکاران (۱۵) توضیح داده‌اند که کاهش غذای مصرفی با کاهش قابلیت هضم مواد غذایی رابطه مستقیم دارد، و این امر سبب کاهش سرعت عبور مواد در دستگاه گوارش شده و نتیجتاً مصرف مواد غذایی را کاهش می‌دهد.

همچنین وزن هورن و همکاران (۱۹). گزارش نمودند که افزودن مواد پروتئینی به جیره‌های غذایی با پروتئین پائین سبب افزایش خوراک مصرفی می‌گردد.

میانگین شیر تولیدی هر گاو در طی دوره قبل از آزمایش ۲۱/۶ کیلوگرم در روز بوده است (براساس ۴٪ چربی تصحیح شده). در طی دوره‌های آزمایشی کمترین میزان تولید شیر را گاوهای زیر حد استاندارد داشته‌اند و تداوم شیر تولیدی آنها نسبت به سایر تیمارها کمتر بوده است (جدول شماره ۴). در حالیکه شیر تولیدی و تداوم شیر در گاوهایی که تحت تیمار استاندارد قرار داشتند در بالاترین حد باقی مانده است و اختلاف آن با سایر تیمارها قابل ملاحظه بوده است ($P < 0.05$).

بین شیر تولیدی و غذای مصرفی ارتباط مثبتی وجود دارد. (جدول ۳و۴). سیلوا و همکاران (۱۴) گزارش نمودند که شیر تولیدی گاوهایی که از کنسانتره‌های حاوی ۲۰ الی ۳۰٪ کود مرغ تغذیه نمودند کاهش داشته است.

هلمر و بارتلی (۱) مشاهده کردند که استفاده از منابع ازته غیر پروتئینی در تغذیه گاوهای شیری در مقایسه با منابع پروتئینی منجر به کاهش تولید شیر شده است. از طرفی دیترز و همکاران (۴) نشان دادند که استفاده از کجخاله بنبه دانه منجر به افزایش تولید شیر و کاهش پروتئین آن گردیده است. نتایج این آزمایش نیز که با استفاده از ۲۲ درصد کود مرغ در کنسانتره و نیز آوره صورت گرفته است موارد فوق را تأیید می‌نماید.

اگرچه راندمان خوراک در بین تیمارها بی‌معنی است اما بالاترین آن در تیمار زیر حد استاندارد و کمترین آن در گروه کود مرغ مشاهده شده است (جدول ۵). جونیور و همکاران (۹) گزارش نمودند که راندمان تبدیل غذای مصرفی به شیر تولیدی در جیره‌هایی که حاوی پروتئین کم می‌باشند زیاد است، زیرا در چنین شرایطی حیوان مقداری از بافت‌های بدن را جهت سنتز شیر بکار می‌برد.

بازده کل انرژی ویژه شیردهی از طریق محاسبه کل انرژی خالص شیردهی که حیوان از طریق خوراک بدست آورده است و با تعدیل نمودن تغییرات وزن برروی این انرژی خالص دریافتی صورت گرفته است. لازم به‌تذکر است که کل انرژی دریافتی صرف تولید شیر نشده و مقداری از آن صرف نگهداری حیوان گردیده است.

کاهش وزن بدن در گروه زیر حد استاندارد از همه بیشتر بوده و لیکن وزن گاوها در گروه

جدول شماره ۴- اثر منابع مختلف ازنی بر روی میانگین شیر تولیدی روزانه

منابع ازت					مشاهدات مورد بررسی
SE	استاندارد	کود مرغ	اوره	زیر حد استاندارد	
۰/۰۰	۲۱/۶	۲۱/۶	۲۱/۶	۲۱/۶	میانگین شیر تولیدی هر گاو قبل از انجام آزمایش (تصحیح شده) (کیلوگرم در روز)
۰/۰۶۷	۱۸/۳ ^a	۱۵/۲ ^{ab}	۱۶/۴ ^{ab}	۱۴/۶۹ ^b	میانگین شیر تولیدی هر گاو در دوره آزمایش (تصحیح شده) (کیلوگرم در روز)
۲/۲۰	۶۷/۸ ^a	۶۰/۹ ^b	۵۸/۶ ^b	۵۶/۵ ^b	تداوم شیر تولیدی (%) (تصحیح شده)
۲/۳۱	۶۴/۷ ^a	۵۶/۸ ^b	۵۴/۳ ^b	۵۴/۱ ^b	تداوم شیر تولیدی (%) (تصحیح نشده)

a.b.c : میانگین‌های هر سطر که دارای حروف مشترک نباشند متفاوت هستند ($P < 0.05$).
میانگین‌های هر سطر فاقد حروف مشابه هستند.

۲- تداوم شیر تولیدی (Milk Persistence) = $100 \times \frac{\text{شیر تولیدی در دوره آزمایش (Kg)}}{\text{شیر تولیدی در قبل از انجام آزمایش (Kg)}}$

استاندارد در کل دوره افزایش داشته است و اختلاف آن با سایر تیمارها معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$). وزن گاوها در تیمارهای اوره و کود مرغ کاهش داشته و لیکن تفاوت آنها با یکدیگر قابل ملاحظه نمی‌باشد. این نتایج توسط آزمایش جونز (۹) نیز بدست آمده است. ترکیبات شیر، به استثناء پروتئین، در این آزمایش مشابه آزمایشات دیگران (۳۰۷) تحت تأثیر جیره‌های غذایی قرار نگرفته است.

دپتوز و همکاران (۴) گزارش نموده‌اند که استفاده از کنجاله پنبه دانه منجر به کاهش پروتئین شیر و افزایش تولید شیر می‌گردد نتایج حاصله از این آزمایش صحت آنرا تأیید می‌نماید. هوبر و همکاران (۷) نشان دادند که میزان مواد جامد بدون چربی در جیره گاوهای

جدول شماره ۵- اثر منابع مختلف ازتی بر روی راندمان خوراک مصرفی و تغییرات وزن بدن

منابع ازتی					مشاهدات مورد بررسی
SE	استاندارد	کودمرغ	اوره	زیرحد استاندارد	
۵۷/۳۰	۱۱۳۹/۷	۱۰۰۲/۷	۱۱۱۳/۷	۱۱۶۶/۹	راندمان خوراک (گرم شیرتولیدی به ازاء کیلوگرم ماده خشک مصرفی)
۳۲/۰۰۰	۶۹۲/۰۵ ^a	۶۰۹/۹۷ ^{ab}	۶۳۶/۸ ^{ab}	۵۶۳/۳۸ ^b	بازده کل انرژی وی—ژه شیردهی (گرم شیرتولیدی به ازاء مگا کالری انرژی خالص شیردهی " NE _L ")
۵/۶۰	۱۶/۱ ^a	۰۴/۱ ^b	۰۴/۴ ^b	۰۲۱/۸ ^c	تغییرات وزن بدن (کیلوگرم به ازاء هر گاو در مدت ۲۸ روز)

a.b.c : میانگین‌های هر سطر که دارای حروف مشترک نباشند متفاوت هستند . (P < ۰/۰۵)
 میانگین‌های هر سطر فاقد حروف ، مشابه هستند .

دارای کمبود پروتئین بودند کاهش داشته است. هرچند که این تفاوت در این آزمایش مشاهده نشده است (جدول ۶). درصد پروتئین شیر گاوهای تغذیه شده با کنسانتره حاوی پروتئین کم نسبت به پروتئین بالاتر کاهش داشته است، و این احتمالاً مربوط به کمبود متیونین می‌باشد که اولین اسید آمینه محدودکننده در سنتز پروتئین شیر محسوب می‌گردد(۳). در این آزمایش بنظر می‌رسد که مقادیر اسیدهای آمینه موجود در روده باریک تیمار زیرحد استاندارد بحد کافی نبوده و این امر منجر به کاهش تولید شیر و پروتئین آن گردیده است.

کل تولید چربی، پروتئین و مواد جامد بدون چربی در گروه استاندارد نسبت به سایر تیمارها بیشتر می‌باشد، و در گروه زیرحد استاندارد از سایر تیمارها کمتر بوده است (جدول ۷). این نتایج

جدول شماره ۶- اثر منابع مختلف ازتی بر روی ترکیبات شیر

منابع ازت					ترکیبات شیر
SE	استاندارد	کود مرغ	اوره	زیر حد استاندارد	
۰/۰۰	۳/۴ _{bc}	۴/۸ _b	۴/۰ _a	۳/۴ _c	چربی شیر (%)
۰/۰۰	۳/۵	۳/۶	۴/۰	۳/۳	پروتئین شیر (%)
۰/۰۰	۹/۳	۹/۲	۹/۵	۹/۱	جامد بدون چربی شیر (%)
۰/۰۰	۵/۳	۵/۰	۵/۵	۵/۶	لاکتوز شیر (%)
۰/۰۰	۱۲/۷	۱۳/۰	۱۳/۶	۱۲/۶	مواد جامد شیر (%)
۰/۰۰	۰/۴۳	۰/۵۸	۰/۴۸	۰/۴۹	خاکستر شیر (%)

a, b, c : میانگین‌های هر سطر که دارای حروف مشترک نباشند متفاوت هستند. ($P < 0.05$).
 میانگین‌های هر سطر فاقد حروف، مشابه هستند.

ارتباط مستقیم مقدار شیر تولیدی و کل ترکیبات آنرا نشان می‌دهد (۷). نتایج مشابهی توسط آزمایش هوبر مشاهده شده است (۷).

نتایج این آزمایش نشان می‌دهد که کنسانتره‌های حاوی اوره و کود مرغ اثر مشابهی در عملکرد حیوان داشته‌اند و این نتیجه توسط توماس و همکاران نیز گزارش گردیده است (۱۸). از طرفی جایگزین نمودن کنسانتره‌های حاوی کود مرغ و سایر مواد از ته غیر پروتئینی ارزان قیمت در جیره نشخوارکنندگان در کشورهای در حال توسعه موجب کاهش هزینه تولید می‌گردد. و لیکن نتایج بدست آمده نشان داده است. در صورتیکه کود مرغ کمتر از ۲۴ درصد پروتئین خام داشته باشد، عکس‌العمل‌های مطلوبی در عملکرد حیوان مشاهده نخواهد شد زیرا در اینگونه موارد جهت بالانس نمودن جیره باید از کود مرغ بیشتری استفاده نمود که این امر موجب بالا رفتن خاکستر

جدول شماره ۷ - اثر منابع مختلف ازته بر روی کل ترکیبات شیر (گرم در روز)

SE	منابع ازته				ترکیبات جامع شیر
	استاندارد	کود مرغ	اوره	زیرحد استاندارد	
۳۰/۶۸	۶۷۵/۰	۶۰۶/۳	۶۶۲/۶	۵۴۲/۴	کل چربی شیر
۲۸/۱۰	۶۷۴/۷ ^a	۵۸۶/۷ ^{ab}	۶۴۴/۹ ^{ab}	۵۵۳/۰ ^b	کل پروتئین شیر
۸۳/۸۵	۱۸۳۸/۸ ^a	۱۵۶۵/۵ ^b	۱۶۳۴/۷ ^{ab}	۱۵۲۶/۸ ^b	کل مواد جامد بدون چربی

a, b, c : میانگین‌های هر سطر که دارای حروف مشترک نباشند متفاوت هستند (P < 0.05). میانگین‌های هر سطر فاقد حروف مشابه هستند.

مصرفی می‌گردد و از انرژی غذا کاسته شده و قابلیت هضم غذا کاهش و مصرف خوراک نیز محدود می‌گردد (۱۴). از طرفی عکس‌العمل گاوهای شیری به منابع ازته غیرپروتئینی متفاوت می‌باشد (۱۳). و لیکن بطور عمده استفاده از این مواد در دامهای پر تولید منجر به کاهش شیر تولیدی و غذای مصرفی می‌شود (۱۵). لذا توصیه می‌شود که از منابع ازته غیرپروتئینی در صنعت گاو‌داری جهت تغذیه دامها با تولید بالا استفاده نگردد و حتی‌الامکان بصورت سیلو با سایر مواد خوراکی تهیه شود و به مصرف گاوهای خشک و یا نازا برسد.

همچنین بهنگام استفاده منابع ازته غیرپروتئینی ظرفیت پذیرش اوره گاو در جیره (UFP) و یا غلظت ازته آمونیاکی موجود در شکمبه براساس محاسبه (۱۳) و یا از طریق میزان تجزیه‌پذیری مواد پروتئینی در داخل شکمبه پیش‌بینی و تخمین زده شود و حد مورد نیاز ازته آمونیاکی از منابع ازته غیرپروتئینی تعیین گردد. از طرفی حدود مورد نیاز مواد معدنی بالأخص گوگرد و فسفر در اینگونه جیره‌ها حتماً رعایت شود. همچنین به منظور استفاده هرچه مطلوبتر از این منابع بهتر است که روشهای مختلف عمل‌آوری کود مرغ و اوره مورد مطالعه قرار گیرد و سپس تحقیقات گسترده‌ای در زمینه نحوه تغذیه مواد فوق در دام صورت گیرد تا بتوان بهترین روش که حداقل هزینه را دربردارد توصیه نمود.

سپاسگزاری

از مسئولین محترم دانشکده کشاورزی و کارشناسان محترم گاوداری و آزمایشگاهها که در تهیه امکانات آزمایش و اجرای آزمایش کمال مساعدت و همکاری را داشته‌اند سپاسگزاری می‌شود.

منابع مورد استفاده

1. Association of Official Agricultural Chemists. 1970. Official Methods of Analysis. 11th ed. AOAC, Washington, DC.
2. Baldwin, R.L., and S.C. Denharn. 1979. Quantitive and dynamic aspects of nitrogen metabolism in the remen; a modeling analysis. J. Anim. sci. 49: 1631.
3. Crooker, B.A., J.H. Clark, and R.D. Shanks. 1983. Effect of formaldehyde treated soybean meal on milk composition and nutrient digestibility in dairy cow. J. Dairy Sci. 66: 492.
4. Depeters, E.J., S.J. Taylor, A.A. Franke, and A. Aguirre. 1985. Effect of feeding whole cottensed on composition of milk. J. Dairy Sci. 68: 897.
5. Eno, C.F. 1966. Chicken manure, its production value, preservation and disposition. Fla. Agr. Exp. Sta. Cire. S. 140.
6. Helmer, L.C. and E.E. Bartly. 1972. Progress in the utilization of urea as a protein replacer for ruminants. J. Dairy Sci. 54: 25.
7. Huber, J.T. 1978. Protein and non protein nitrogen utilization in pracical dairy ration. J. Anim. Sci. 44: 954.
8. Huber, J.T., R.L. Bowman and E.E. Henderson. 1976. Fermented ammoniated condensed whey as a nitrogen supplement for lactating cows. J. Dairy Sci. 59: 1936.
9. Jones, G.M., C. Stephens and B. Kenselt. 1975. Utilization of starea, urea, soybean meal in complet ration for lactating dairy cows. J. Dairy Sci. 59: 639.

10. Li, C.C. 1964. Introduction to experimental statistics. McGraw Hill Book Co. New York.
11. Oltjen, R.R. and D.A. Dinius. 1976. processed poultry waste compared with uric acid, sodium urate, urea and biuret as nitrogen supplement for beef cattle fed forage diet. *J. Anim. Sci.* 43: 201.
12. Orskov, E.R. 1986. Protein nutrition in ruminants. Academic press. London.
13. Salter, L.D., and R.S. Roffler. 1975. Nitrogen requirement and utilization in dairy cattle. *J. Dairy Sci.* 58: 1219.
14. Silbvia, L.A., H.H. Van Horn, E.A. Olaloku, C.J. Wilcox, and B. Harris. 1976. Complete tation for dairy cattle; Dried poultry waste for lactating cows. *J. Dairy Sci.* 59: 207.
15. Slyter, L.L., R.R. oltejen, D.L. Kern and J.W. Weaver. 1966. Microbial species including ureolytic bacteris from the rumen of cattle feed purified diet. *J. Nutr.* 94: 192.
16. Smith, L.W., G.F. Fries, and B.T. Weinland. 1976. Poultry excreta containing poly chlorinated biphenyles as a protein supplement for lactating cows. *J. Dairy. Sci.* 59: 465.
17. Steel, R.G., and D. Torries. 1960. Principles and procedures of statistics. Mac Graw Hill Book Co. New York.
18. Thomas, J.W., Yu Yu, P. Tinnimite, and H.C. Zindel. 1972. Dehydrated poultry waste as a feed for milking cow and growing sheep. *J. Dairy Sci.* 55: 1261.
19. Von Horn, H.H., C.F. Foreman, and J.E. Rodrigues. 1967. Effect of high urea supplementation on feed intake and milk production of dairy cows. *J. dairy Sci.* 50: 709.